

اثر بخشی آرامسازی با دارو درمانی روی کیفیت زندگی و علائم سندرم روده تحریک پذیر

دکتر کمال صولتی دهکردی^۱، دکتر مهرداد کلانتری^۲، دکتر حسین مولوی^۳، دکتر حمید افشار^۴، دکتر پیمان ادیبی^۵

^۱استادیار، گروه روانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد، ایران

^۲دانشیار، گروه روانشناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

^۳استاد، گروه روانشناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

^۴دانشیار، گروه روانپزشکی، مرکز تحقیقات علوم رفتاری، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

^۵دانشیار، گروه گوارش، بیمارستان الزهراء، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

چکیده

زمینه و هدف

درمان های دارویی و روانشناختی تا حدودی در بهبود کیفیت زندگی و علائم بیماران مبتلا به سندرم روده تحریک پذیر موثر بوده است. هدف از این مطالعه مقایسه و اثر بخشی دارو درمانی توأم با آرامسازی و دارو درمانی تنها در کیفیت زندگی، میزان و شدت علائم بیماران مبتلا به سندرم روده تحریک پذیر با علائم غالب اسهال بوده است.

روش بررسی

نوع پژوهش در این مطالعه، تجربی و به روش کارآزمایی بالینی بود که به صورت پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل اجرا شد. تعداد نمونه ها ۶۴ بیمار با سندرم روده تحریک پذیر* (IBS) با علائم غالب اسهال بودند که براساس ملاک های تشخیصی رم III (Rome) انتخاب و به صورت تصادفی به دو گروه دارو درمانی توأم با آرامسازی و دارو درمانی تنها تقسیم بندی شدند.

یافته ها

اختلاف معنی داری در کیفیت زندگی بین دو گروه دارو درمانی توأم با آرامسازی و دارو درمانی تنها، هم در مرحله بعد از درمان و هم در مرحله پیگیری به دست آمد ($p < 0.05$). در خصوص میزان و شدت علائم سندرم روده تحریک پذیر اختلاف معنی داری در مرحله بعد از درمان بین دو گروه به دست آمد ($p < 0.05$). اما این اختلاف در مرحله پیگیری معنی دار نبود ($p > 0.05$).

نتیجه گیری

ترکیب درمان دارویی توأم با آرامسازی می تواند در بهبود کیفیت زندگی و کاهش علائم بیماران مبتلا به سندرم روده تحریک پذیر با علائم غالب اسهال موثر باشد اما عدم استمرار در این نوع درمان ها منجر به عود علائم بیماری می شود.

کلیدواژه: آرامسازی، سندرم روده تحریک پذیر، میزان و شدت علائم، کیفیت زندگی

گوارش / دوره ۱۴، شماره ۲، تابستان ۱۳۸۸، ۹۵-۱۰۰

زمینه و هدف

سندرم روده تحریک پذیر یک اختلال عملکرد روده است که با ناراحتی و درد شکمی در ارتباط با اجابت مزاج و تغییر در عادات روده مشخص می شود. (۱)

نویسنده مسئول: اصفهان، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، بیمارستان

الزهرا (س)، بخش داخلی

تلفن: ۰۳۱۱-۷۹۲۳۰۶۰

نمابر: ۰۳۱۱-۶۶۸۷۸۹۸

پست الکترونیک: adibi@med.mui.ac.ir

تاریخ دریافت: ۸۸/۴/۱۷

تاریخ پذیرش: ۸۸/۴/۱۸

این سندرم حدود ۲۰ تا ۶۰ درصد با اختلالات روانی همراه، مربوط است. اختلالات اضطرابی، افسردگی و اختلالات شبه جسمی با فراوانی بیشتری توأم با این بیماری گزارش شده است. (۲)، افراد مبتلا بسته به شدت علائم این بیماری در جاتی از اختلال در کیفیت زندگی پیدا کرده، به گونه ای که این بیماری در گروه قابل توجهی از بیماران سبب غیبت از کار، اختلال در روابط بین فردی و مسافرت، پرهیز از مقاربت جنسی و حتی ممانعت از حضور در جمع به علت ترس از ایجاد علائم می شود. (۳ و ۴)، کیفیت زندگی این بیماران نسبت به جمعیت عمومی و افراد سالم پایین تر گزارش شده است. (۵-۹)

* Irritable Bowel Syndrome